

Zprávy z farnosti

10/2013

Říkává se: „Konec dobrý, všechno dobré.“ Nemohli bychom to v naší farnosti, alespoň pro tento měsíc, změnit? „Začátek dobrý, všechno dobré.“ Na začátku října máme slavnost sv. Františka z Assisi, který je patronem našeho kostela. Sv. František nás může inspirovat mnohým způsobem. V jeho životopisu čteme, že se zasnoubil s paní chudobou. Když slyšíme „chudoba“, nemáme chuť utíkat co nejrychleji a co nejdál? Přitom Františkovi byla chudoba zdrojem velké radosti. Jistě nás napadne: „To byl pěkný blázen.“ A vlastně je to pravda; byl bláznem pro Krista. Kristus jej zcela uchvátil, a nakonec byl František obdarován i Kristovými ranami – stigmaty. My vnímáme chudobu příliš jednostranně, jako chudobu hmotnou. Potřebujeme se jí ale přiblížit v její duchovní podobě. „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“ Prožijme se sv. Františkem tento měsíc.

Hodně duchovní radosti přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2013

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ŘÍJEN

1. Za ty, kdo se cítí **obtíženi životem** do té míry, že si jej přejí ukončit, aby zakusili blízkost Boží lásky.
2. Aby **slavení Světového misijního dne** povzbudilo všechny křesťany ve vědomí, že jsou nejen příjemci, ale též hlasateli Božího slova.
3. Aby Bůh nepřestával **posílat dělníky na svou vinici**.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Pout'

Stále vzhlížíme k příštímu okamžiku, v němž bychom se stali dokonalejšími. Jsme lidmi, kteří se stále řítí do budoucnosti, protože celistvost přítomné chvíle nezakoušíme. Nicméně přítomný okamžik je tak dokonalý, jak jen být může. Pokud jsme neuchopili přítomnost, žijeme stále v iluzi – a je to opravdu iluze –, že příští okamžik bude lepší: až se dostanu za tenhle roh, až uvidím ten kostel, až se dostanu do Jeruzaléma, až budu v hotelu nebo kdekoli jinde. Vše, co děláme, je kvůli něčemu jinému, je to prostředek k jakémusi mlhavému cíli.

Takový přístup je zásadně špatný. Pokud si stále budeme myslet, že štěstí je za rohem, pak jsme štěstí nedosáhli. Štěstí je dáno v tomto okamžiku. Všechno je právě zde, právě nyní, veškeré tajemství Kristovo: zcela skryté, a přece dokonale zjevené.

Jestliže Ježíše nedokážeš najít ve svém městě, pak ačkoli jsou poutě pro ducha dobré, pravděpodobně ho nenajdeš ani v Jeruzalémě. Jestliže ses s Marií nesetkal již dříve, pravděpodobně ji nenajdeš ani v Lurdech. Vyrážíme na pout', abychom se mohli vrátit zpátky domů s vědomím, že na pout' už nikdy nemusíme. Pout' dosáhla svého účelu, jestliže jsme s to vidět Boha v našich každodenních a obyčejných životech.

R. R., zaznamenáno ve svatyni Panny Marie v Lurdech

- Hodina fyziky: „Víte, děti, jak pomocí vody získat světlo?“ „...stačí umýt okna, paní učitelko...“

Papežská akademie se zabývala evolucí člověka

Ve dnech 19.–21. dubna 2013 se konalo setkání pracovní skupiny Papežské akademie věd, která se zabývala evolucí člověka. „V onom prvotním transcendentním původu člověka bychom měli skutečně připustit přímou účast Boží,“ řekl biskup Marcelo Sanchez Sorondo, kancléř akademie. V textu, který byl vydán těsně před tímto setkáním, biskup Sanchez, kardinál Roger Etcheagaray a Henry de Lumley, ředitel Ústavu paleontologie člověka v Paříži, uvedli, že „devět miliard let uplynulo od Velkého třesku ke vzniku prvotního neživého oceánu na planetě Zemi, a pak další čtyři miliardy let trvalo, než se objevil člověk se svými 100 miliardami mozkových buněk a schopností klást si otázku, jaká je jeho úloha v dějinách vesmíru a života, a rekonstruovat svou vlastní historii“.

„Věřící abrahámovských náboženství vědí, že výchozím bodem není náhoda či jakýsi osudový zvrát, jak předpokládají skeptikové a materialisté,“ pokračují. „Křesťané vědí, že vděčí za svůj původ nejsvětější Trojici, která jim úkonem lásky poskytla privilegium poznávat a milovat Boha a být správci stvoření. To lze již zahrlnout v náboženství obecně a také u předkřesťanských filozofů.“

Papežská akademie věd není orgánem učitelského úřadu, jak je vysvětleno na jejích webových stránkách. „Jedná se o nezávislý subjekt v rámci Svatého stolce. Ačkoli k jejímu znovuoustavení (v roce 1936) došlo důsledkem papežské iniciativy a nachází se pod přímou ochranou úřadujícího papeže, akademie definuje své vlastní cíle takto: „... podporovat pokrok v matematice, fyzice a přírodních vědách a studiu epistemologických problémů souvisejících s těmito vědami.“

Catholic Culture, 10.05.2013

Na počátku

Na počátku bylo ticho
a do ticha mluvil hlas,
noc se snáší na Jericho,
spočítán máš každý vlas.

Nad Zlínem se čerti žení,
andělé jdou za svědky,
jen to ticho nikde není,
tancují i planetky.

Nad Prahou teď hvězdy svítí,
sedmikrásky nad Brnem,
a ten hlas, to věčné bytí,
v kabátku zde chatrném.

Noc se snáší na Jericho,
Jeruzalém usíná,
na počátku bylo ticho,
slovem příběh začíná.

Aleš K.

Láska mluví jinak

„Duch vás bude učit všemu. Duch vás uvede do celé pravdy. Teď byste to nemohli unést.“

Evangelium Janovo

Překotně se mění svět i lidé. Roste jejich vzdělanost a náročnost. Proto v posledních 100 letech mluví Duch v církvi důrazněji. Nová teologie přináší hlubší po-

hled na pravdy víry a lépe je formuluje. Církev za to na koncili v minulém století děkovala. Ale v její terminologii se to u nás projevilo minimálně. Kristus stále „sestupuje do pekel“, jeho krev stále „tíší Boží hněv“, všichni svatí se musejí přimlouvat u „nedůtklivého“ Boha, stále se čeká na vzkříšení v hrobech (viz pohřební liturgie!). Tisíc let se nemění znění 6 základních pravd. Volá se po nové evangelizaci, nařká se, že nám lidé nerozumí – ale stále jsme jen „vykoupení“ a „spasení“... Slova jako „osvobození“ (Jehošuah), povýšení a oslavení – není slyšet. Máme strach, že by to někdo nemohl unést? Ale ten Někdo to právě čeká! Máme dychtivější posluchačstvo, než tušíme. A když nic hutného neuslyší, už nepříjde. Vždyť náš slovník se takřka za 800 let nezměnil! To si „základna“ nezasluhuje. Na novém si pochutnává úzká skupina vyvolených a my dole máme pokrm z konzervy.

Český sněm neuměl vyměnit ani jedno zastaralé slovo. Pánové mají strach, neunesou zodpovědnost. Když někdo nerozumí novému, prohlásí to za blud. Chybí také temperament; kazatelé uspávají starými frázemi.

Papež Pius XII. řekl kdysi Jánovi Dieškovi: Běž domů a pohybuj tam stojatými vodami! Na tuto papežovu větu myslívám teď stále častěji.

Jan Rybář

Růžencový měsíc je v plném proudu...

... a mohlo by se říct, že k němu něco připomínat je už trochu pozdě. Ale znáte to. Nikdy není pozdě!

Tlouci růžencem na dveře

„Každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno“ (Lk 11, 10). Tato slova Pána Ježíše mne napadají s růžencem v ruce na prahu měsíce října, kdy jsme zvláště církví vedeni, podobně jako v měsíci květnu, prohlubovat svůj vztah k Matce našeho Pána, také skrze modlitbu růžence.

Modlitba růžence totiž se svým stálým opakováním vystihuje onu neodbytnost člověka v modlitbě, k jaké nás Pán Ježíš v evangeliích vícekrát vybízí skrze podobství. V jedenácté kapitole Lukášova evangelia vypráví o člověku, který přichází žádat o pomoc v tu nejnevhodnější hodinu, o půlnoci, a jeho neodbytnost je odměněna za cenu velkých obtíží pro hostitele. To je samozřejmě lidský příměr, naše modlitby Bohu jistě život nekomplikují, spíš je to povzbuzení pro nás, abychom se modlitby a neodbytnosti v ní nevzdali ani tehdy, když je situace komplikovaná, bez zřejmé naděje na vyřešení; ba chtělo by se říci, že právě tehdy je neodbytná modlitba na místě. Potřebuje snad Bůh, abychom ho stálým opakováním modliteb Otčenáš a Zdrávas přesvědčovali? Dá se snad čekat, že si věc (řečeno lidsky) rozmyslí? To člověk potřebuje být stále znovu přesvědčován o Boží dobrotě a lásce. Člověk sám na své vlastní dveře musí tlouci, aby sám sebe vyburcoval, nebo ještě spíše: je to neodbytnost Boží, která má hlavní slovo v tlučení na dveře lidského (vašeho i mého) srdce, jak to zaznívá ve Zjevení sv. Jana (Zj 3, 20): „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“

Modlitba růžence je takovým svatým nicneděláním, kdy ustáváme od většiny obvyklých činností konaných pouze z lidské síly a znovu a znovu dáváme prostor

Bohu, aby se mohl projevit, na mateřskou přímlovu Panny Marie. Řekli jsme si, že neodbytnost našich modliteb je výstižně vyjádřena opakováním modliteb obsažených v růženci. Bůh očekává, že budeme v modlitbě vytrvalí, nečeká od nás mnohomluvnost, ba dokonce nás před ní varuje, a tak je růženec vlastně velmi prostý, složený z několika stručných modliteb.

O účinnosti neustávající modlitby růžence byl přesvědčen také papež Pius V., který silně věřil v přímlovou pomoc Panny Marie. Byl přesvědčen, že právě neutuchající modlitba růžence dala sílu prolomit proslulou tureckou nepřemožitelnost a přinesla vítězství nad rozpínavými Turky v bitvě u Lepanta.

Máme v evangeliu slíbeno, že na základě takové modlitby obdržíme vše, co (opravdu) potřebujeme. Tím je také dán pravý úmysl naší modlitbě, který především svolává požehnání, vyprošuje odpuštění a smíření a svěřuje Bohu legitimní potřeby těla i duše. Co opravdu každý z nás považuje za potřebné pro život? To už je k zamyšlení pro každého z nás, které nám přijde vhod například při nakupování v hypermarketu, kam jsme šli pouze pro chleba a vrátíme se s plným vozíkem věcí, které „přece také potřebujeme“.

A.S.C, P. Tomáš Roule

Okénko do knihovny

autor: Marie Simmaová
název: Duše v očistci
z obsahu:

Je velice nebezpečné druhého odsuzovat. Nad žádným člověkem nesmíme lámat hůl. Navenek může dvacet lidí dělat totéž, a přece vina u každého může být rozličná. Existuje tolik různých pohnutek a důvodů, jako např. výchova, dědičnost, vzdělání, zdraví, zacházení, prostředí. Opravdu to nemůžeme posoudit.

Roku 1954 byla u nás velká lavinová pohroma. V sousední vesnici Fontanella krátce po této katastrofě zemřela nějaká paní Starková, která byla 30 let nemocná. Vyprávělo se, že před sto lety byly podobné laviny, ale že to bylo ještě horší. Po té první zničující pohromě vysadili nový les, aby chránil vesnici. Při pohromě roku 1954 byl ochranný les téměř úplně zničen. Pár stromů však přece celou váhu vydrželo, jinak by byla smetena polovina dědiny. Po smrti paní Starkové, krátce po lavinové pohromě, jsem se od jedné duše z očistce dověděla: tento ohromný les udržela svou modlitbou a obětmi jenom ta paní. Obětovala své utrpení za blaho své obce a vyprosila jí mnoho milostí. Kdyby byla zdravá, neměla by její modlitba takovou moc. Trpělivým snášením utrpení se dá zachránit víc duší než modlitbou. Jistě je snazší vykládat nemocnému, aby trpělivě snášel utrpení, než sám utrpení vydržet. Víím, co je to trpět, a právě proto, že je to tak těžké, má to takovou cenu. Nedívejme se na utrpení vždy jako na trest; může se z něho stát smírná oběť nejenom pro nás, ale hlavně pro ty druhé. Kristus byl ten nejnevinější, a přece nejvíc trpěl za usmíření našich hříchů. Proto i naše utrpení má přispívat k záchraně duší. Teprve v nebi se dozvíme, co všechno jsme svým trpělivým snášením utrpení ve spojení s utrpením Kristovým dosáhli. Nejúčinnější způsob, jak své utrpení oběto-

vat, je: odevzdát všechno Matce Boží, aby je použila, pro koho chce. Ona ví nejlépe, kdo to nejvíc potřebuje.

Dodržování církevního přikázání bude na věčnosti posuzováno zrovna tak přísně jako Boží přikázání. Jediný rozdíl je v tom, že církev může svá přikázání zrušit nebo změnit, což je u Božího přikázání nemožné.

Bůh těžce trestá nepřátelské chování, protože je pravým opakem lásky. Často se v životě dostaneme do sporu, ale musíme se snažit, aby se to brzy urovnalo. Co nejdřív odpusťme! Láska je nade všechno, kryje množství hříchů, to nebudeme moci nikdy dost opakovat.

Co pomáhá duším v očistci? Nejcennější pomocí je bezpochyby mše svatá, ale jenom potud, pokud si jí zemřelí za svého života vážili. Také zde platí: co zasejeme, to budeme žnout. Jinak to platí také o mších svatých ve všední den, nejenom o povinné návštěvě mší svatých v neděli a ve svátky. Všichni jistě nemohou chodit ve všední den na mši svatou, když jsou zaměstnaní. Povinnost je na prvním místě. Ale kolik by jich mohlo jít a nic by nezanedbali, např. důchodci. Kolik je jich zdravých, bydlí blízko kostela, ale říkají si: v neděli jsem povinen jít do kostela, v týdně ne, tak nejdu. Kdo takto smýšlí a jedná, musí po smrti dlouho čekat, než mu mše svatá přinese užitek, když si jí za života tak málo vážil. Když sami jít nemůžeme, pošleme co nejčastěji školní děti. Na mnoha místech už ve všední den děti v kostele vůbec nevidíme. Kdybychom věděli, jakou cenu pro věčnost má jediná mše svatá, byly by kostely plné i ve všední den. V hodině smrti jsou mše sv., jichž jsme se zbožně zúčastnili, naším největším pokladem; jsou mnohem cennější než mše sv., které se za nás slouží po smrti. Rodiče a vychovatelé si stěžují, že děti jsou dnes drzé a neposlušné. Má to svou příčinu. Kdysi chodily děti denně na školní mši svatou; modlitba a sv. přijímání jim dávaly sílu k poslušnosti a plnění povinností. Ani otec, ani matka, ani žádný katecheta nemůže dát do srdce dítěte to, co tam může vložit Spasitel při mši svaté a ve svatém přijímání.

Jak často se hřeší nelaskavými řečmi a soudy, o tom by se dala napsat celá kniha. Kdybychom se řídili napomenutím Matky Boží: „Bud'te ke všem lidem laskaví a dobří, obrátila by se většina lidí. Slovo může zabít, ale slovo může také uzdravit. Láska přikrývá množství hříchů. Buďme laskaví hlavně ke svým nepřátelům. Být dobří k těm, kdo nám dobro prokazují, to činí i pohané, říká Kristus. Ale činit dobře těm, kdo jsou vůči nám nepřátelsky naladěni, to je pravé křesťanské jednání, to od nás Spasitel žádá, tím bychom mohli z mnohého nepřítele udělat přítele a sobě ušetřit velkou část očistce.

Hříchy proti lásce, nactiutrhaní, pomluvy, nedostatek smířlivosti, hádky ze zisknosti nebo závislosti znamenají na věčnosti velkou tíhu. Máte např. nějakého pobudu. Mohl z něho být dobrý člověk, kdyby se s ním bylo dobře a laskavě zacházelo. Neodsuzujme takové lidi, ani se jim nevysmívejme, velice to naší duši škodí. Právě skutky lásky budou na věčnosti nejvíc odměněny.

Teprve až se naučíme s důvěrou vzývat Ducha Svatého, poznáme, jak mocně nám pomáhá. A jak důležité je jeho přispění hlavně při výchově dětí; nikdy nemožno dost radit rodičům a vychovatelům, aby prosili Ducha Svatého o osvěcení.

vybrala M. Jirásková

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté od 11:00 do 11:30** (K. Macoun).
Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 13. října 2013 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Složení Farní rady římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly pro léta 2012 - 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2013	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 094 Kč	1 423 Kč	3 587 Kč	Na katolické školy
Únor	9 204 Kč	1 238 Kč	2 782 Kč	Svatopetrský halář
Březen	11 874 Kč	3 281 Kč	3 915 Kč	Na pojištění kostelů
Duben	7 372 Kč	1 556 Kč	2 524 Kč	Na záchranu kostelů
Květen	6 049 Kč	1 335 Kč	0 Kč	
Červen	8 541 Kč	1 615 Kč	3 040 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 655 Kč	991 Kč	0 Kč	
Srpen	6 187 Kč	942 Kč	0 Kč	
Součet	62 976 Kč	12 381 Kč	15 848 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 3. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2013

6. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných | 17. listopadu | 15. prosince

vlakové spojení:

(cena 22 / 17 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Růženec** – Před každou mší svatou (přibližně půl hodiny) bude v říjnu modlitba růžence.
- ☞ **Pout' u sv. Františka v Podmoklech** – V pátek 4. října 2013 se koná v 18 hodin poutní mše svatá. Zpívat bude děčínský chrámový sbor.
- ☞ **Posvátné stezky** – víkend pro ženy v Albeřicích ve dnech 4.-6. října 2013. Více na: <http://www.setkani.org/index.php?id=98&case=1157#p4135>.
- ☞ **Žehnání zvířátek** – Tradiční žehnání zvířátek se uskuteční v sobotu 5. září 2013 od 15:00 před naším kostelem. Účastníci se svými mazlíčky jsou srdečně vítáni.
- ☞ **Pout' v Prostředním Žlebu** – V neděli 6. října 2013 ve 13:45 bude v kapli v Prostředním Žlebu sloužena poutní bohoslužba slova.
- ☞ **Jablonné v Podještědí** – Zakončení poutní sezóny o Slavnost Panny Marie růžencové v neděli 6. října 2013. Mše svatá v 10:00, obnova zasvěcení Panně Marii.
- ☞ **Promítání filmu** – Druhou říjnovou neděli, tedy 13. října od 19:00 proběhne na faře promítání filmu *Život za život-Maxmilian Kolbe*.
- ☞ **Víkend pro chlapy ze severu** – od 18. do 20. října v Albeřicích (Dolní Albeřice 1, Horní Maršov).
- ☞ **Víkend pro ženy** – od 25. do 27. října v Jiřetíně pod Jedlovou.
- ☞ **Změna času** – V neděli 27. října 2013 se mění letní čas z letního na zimní (normální). Letní čas končí ve 3:00 a posuneme si hodiny **o hodinu zpět** na 2:00. Ráno si přispíme, konečně ☺!
- ☞ **Změna času konání bohoslužeb** – Od 27. října 2013 při změně času z letního na zimní budou **všechny večerní bohoslužby začínat v 17:30!**
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> – navštivte naše/vaše stránky!

Katolík se má míchat do politiky

Vládci nesmí postrádat pokoru a lásku a občané – zejména pak katolíci – mají projevovat zájem o politiku. Toto téma rozvinul papež František ve své ranní homilii, při které rovněž vyzval k modlitbě za státní představitele.

Evangelium o setníkovi, který pokorně a s důvěrou žádá o uzdravení svého služebníka, spolu s listem sv. Pavla Timotejovi, ve kterém vybízí k modlitbě za vládcce, Svatého otce podnítlily k „reflexi nad službou úřední moci“. Vládce „musí milovat svůj lid. Pokud jej totiž nemiluje, nemůže vládnout, nýbrž nanejvýš vnášet trochu řádu a pořádku“. Papež připomněl krále Davida, který zhřešil sčítáním lidu a žádá Pána, aby potrestal jeho samého, a nikoliv lid. Dvěma vládcovými ctnostmi jsou totiž láska k lidu a pokora, zdůraznil Svatý otec.

Nelze vládnout bez lásky k lidu a bez pokory! Každý muž a každá žena, kteří se mají ujmout vlády, si musí položit následující dvě otázky: Miluji svůj národ, abych mu lépe sloužil? Jsem pokorný a vyslechnu různá mínění, abych zvolil nejlepší cestu? Pokud si tyto otázky nepoloží, jejich vláda nebude dobrá. Vládce – muž či žena, který miluje svůj lid, je pokorný.

Svatý Pavel naopak vyzývá ty, kteří jsou vládě podřízeni, aby „konali modlitby za všechny, kdo mají moc, abychom mohli vést život pokojný a klidný“. Občané nesmí ztrácet zájem o politiku.

Nikdo z nás nemůže prohlásit: „To se mne netýká, protože vládnou ti druzí...“. Nikoliv, jsem zodpovědný za jejich vládu a musím se co nejvíce vynasnažit, aby vládli dobře. Musím se také co nejvíce účastnit politického života, nakolik je to pro mne možné. Podle sociální nauky církve je politika jednou z nejvyšších forem milosrdné lásky, protože je to služba obecnému dobru. Nemohu si tedy před ní umýt ruce. Každý z nás jí musí něco věnovat.

Existuje rozšířený zvyk nadávat na vládu a kritizovat, co se nedaří, podotkl papež. „Posloucháte zprávy v televizi - a politiky tam jen bijí holí. Čtete noviny – a také tam o nich mluví špatně a stále proti nim“. Vládci jsou možná hříšníci, tak jako David, připustil Svatý otec. My však máme spolupracovat – vyjádřit svůj názor, promluvit i opravit, neboť všichni musíme mít účast na společném dobru. „Častokrát jsme slyšeli, že dobrý katolík se nemíchá do politiky“, pokračoval papež František. „To však není pravda a není to dobrá cesta.“

Dobry katolík se míchá do politiky a vnáší do ní to nejlepší ze sebe sama, aby vládnoucí mohl vládnout. Co nejlepšího však můžeme vládcům nabídnout? Modlitbu! Tedy to, co uvádí sv. Pavel: „Modlete se za všechny lidi, za krále a všechny, kdo mají moc.“ Namítnete: Ale Otče, jak se mohu modlit za toho špatného člověka, který musí skončit v pekle... Modli se za něj nebo za ni, aby mohli dobře vládnout, aby milovali svůj lid, sloužili mu a byli pokorní. Křesťan, který se nemodlí za své vládcce, není dobrý křesťan. Řeknete – Otče, jak se mám modlit za tohoto člověka, se kterým to není v pořádku. Modli se za něj, aby se obrátil! Ale modli se! To ti neříkám já, ale svatý Pavel. Je to Boží Slovo.

„Dávejme tedy to nejlepší, co máme – nápady, podněty, avšak zejména modlitbu. Modleme se za naše vládcce, aby nás dobře spravovali, aby vedli naši vlast, náš

národ a také celý svět kupředu, aby vládl mír a společné dobro“, zakončil Svatý otec své dnešní ranní kázání v kapli Domu sv. Marty.

Papež František, zpracovala Jana Gruberová

Brožurka k volbám

Milí přátelé, blíží se závažné volby. V malé brožurce do kapsy jsem se pokusil dát lidem do ruky potřebné znalosti pro dobré rozhodování. Byl bych rád, kdyby se brožurka co nejdříve dostala k lidem ještě před volbami. Knížka bude k dispozici kolem 12. října.

Nakladatelství Poustevník může pro vaše účely brožurku dodat za 10 Kč za kus, normální prodejní cena je 50 Kč. Pokud vás nabídka zaujme a vidíte potřebu takové osvěty, objednejte si ji na k.poustevnik@seznam.cz, co nejdříve, nejlépe obratem. Rozšiřujte ji, prosím, přímo. Obávám se, že běžné distribuční sítě nebudou dost pružné. Cena 10 Kč je pod výší nákladů, pokud budete mít možnost přispět více, uvítám to, abychom knížku mohli na potřebných místech také rozdávat a zajistit popř. rychlý dotisk.

Děkuji a srdečně zdravím, Petr Piřha.

Svatořečení papežů

Papež František rozhodl, že Jan Pavel II. a Jan XXIII. budou svatořečeni na Neděli Božího milosrdenství příštího roku, tedy 27. dubna 2014.

Papež František 30. září 2013 předsedal shromáždění kardinálů, na němž stanovil datum svatořečení Jana Pavla II. a Jana XXIII. Do seznamu svatých budou oba papežové zapsáni na Neděli Božího milosrdenství, 27. dubna 2014.

Neděle Božího milosrdenství se podle rozhodnutí papeže Jana Pavla II. slaví sedm dní po Velikonocích. Poprvé se v celé katolické církvi připomínala roku 2000.

Ondřej Mléčka

Papež František ustavil Radu kardinálů

V pondělí 30. září 2013 ustavil papež František Radu kardinálů, který mu bude pomáhat v řešení konkrétních otázek a v revizi dokumentu Pastor bonus o Římské kurii.

Papež František ustavil Radu kardinálů, kteří mu mají pomoci v řešení konkrétních otázek a s revizí apoštolské konstituce Pastor Bonus o Římské kurii.

Kardinálové zastupují všechny kontinenty a patří mezi ně Giuseppe Bertello (Itálie), Francisco Javier Errazuriz Ossa (Chile), Oswald Gracias (Indie), účastník Národní svatováclavské pouti 2013 Reinhard Marx (Německo), Laurent Monsengwo Pasinya (Kongo), Sean Patrick O'Malley (USA), George Pell (Austrálie) a Oscar Andras Rodríguez Maradiaga (Honduras).

První setkání Poradního sboru se uskutečnilo ve dnech 1.-3. října 2013 ve Vatikánu. Papež František při příležitosti této události napsal následující dokument:

„Mezi návrhy, jež vzešly z Generálních kongregací kardinálů předcházejících konkláve, se nacházela také vhodnost ustavit úzkou skupinu členů biskupského sboru, pocházející z různých částí světa, s nimiž by se Svätý otec mohl radit, jednotlivě nebo se všemi společně, o různých konkrétních otázkách. Po svém zvolení na římský stolec jsem měl možnost se vícekrát zamýšlet nad tímto tématem. Domníval jsem se, že tato iniciativa by byla velkou pomocí v pastorační službě nástupce sv. Petra, již mi bratři kardinálové chtěli světit.“

„Z tohoto důvodu jsem 13. dubna oznámil utvoření zmíněné skupiny a současně jsem uvedl jména těch, kdo byli povoláni, aby jí byli součástí. Nyní, po zralé úvaze, považuji za vhodné, aby tato skupina, skrze přítomný rukopis, byla ustavena jako „Rada kardinálů“, která má za úkol mi pomáhat ve vedení všeobecné církve a v přípravě projektu revize apoštolské konstituce Pastor Bonus o římské kurii. Tento sbor se bude skládat z již jmenovaných osob, které mohou být dotázány – jako poradní sbor i každá jednotlivě – ohledně otázek, o nichž čas od času uznám, že si zaslouží pozornost. Zmíněná rada, již co do počtu členů mohu nastavit tak, jak to bude vhodnější, bude dalším vyjádřením biskupského společenství a pomoci úřadu sv. Petra (munus petrinum), kterou může nabídnout episkopát na celém světě.“

„Dáno v Římě u svatého Petra, 28. září roku 2013, v prvním roce pontifikátu. František“

Ondřej Mléčka

Rok víry

ROK VÍRY 2012
2013

O duchovní korupci

pozn. překl.: Článek P. Jorge Mario Bergoglia *SI Corrupción y peccado. Algunas reflexiones en torno al tema corrupción nepojednává o fenoménu podplácení, nýbrž o duchovním stavu srdce a kultury. Španělština užívá jeden výraz, který musel být v českém překladu nahrazen několika termíny, totiž duchovní korupce či zkorumpovanost, zkaženost, zvrácenost.*

dokončení

Zkaženost řeholníka

Corruptio optimi, pessima - nejhorší je, zkazí-li se nejlepší. Toto rčení lze aplikovat na zkaženost řeholníků. A existují takoví, jak by ne. Lze se o tom dozvědět studiem dějin. V různých řádech, které potřebovaly reformu nebo jí prošly, se ve větším či menším stupni zkaženost vyskytovala. Nechci se ovšem věnovat zřejmým případům zkaženosti, nýbrž spíše stavům všední zkaženosti, jež bych označil za lehké, které však vedou k tomu, že řeholní život uvízne na mělčině. Jak se to děje?

Blahoslavený Faber měl pro zjištění stavu nějaké duše, která žila klidně a v pokoji, jedno zlaté pravidlo: nabídnul jí něco víc (magis).[35] Pokud byla duše uzavřena velkorysosti, bylo to špatné znamení. Duše byla zvyklá na zápach zkaženosti. A jak už tomu bývá v uzavřeném prostředí, všimne si špatného ovzduší někdo, kdo přichází zvenku. A chce-li takové osobě pomoci, naráží na množství nahromaděné-

ho odporu. Izraelité byli otroky v Egyptě, ale zvykli si na ztrátu svobody, přizpůsobili duši těmto podmínkám a nepředstavovali si jiný způsob života. Jejich svědomí spalo a v tomto smyslu můžeme hovořit o určitém druhu zkaženosti. Když jim Mojžíš oznamuje Boží plán, Izraelité „ho pro malomyslnost ducha a těžké otroctví neposlouchali“ (Ex 6, 9). Když později na poušti nastávají těžkosti exodu, předhazují mu, že je do všeho zatáhnul: „Ať na vás Hospodin pohlédne a soudí: Zošklivili jste nás v očích faraónových i v očích jeho služebníků. Podali jste jim meč, aby nás pobili“ (Ex 5, 21).

Pod hrozbou asyrské moci chtěli znavení a zastrašení starší Izraele vyjednávat s nepřitelem. Musela tedy vystoupit Judit a znovu vyložit jejich dějiny, aby nepřijímali jako ovce situace, které si Bůh nepřeje.[36]

Jonáš se chce vyhnout problémům, je poslán do Ninive, ale snaží se utéci do Španělska.[37] Bůh musí zasáhnout dlouhým očišťováním (celou noc v útrobách velryby, typos oné noci, která začíná devátou hodinou v pátek Přesnic a trvá do jitra prvního dne v týdnu).

Eliáš se domníval, že masakrem Bálových kněží zašel daleko, má strach z jedné ženy (přichází mi na mysl dvanácté pravidlo rozlišování duchů z prvního týdne Duchovních cvičení) a utíká pryč s přáním zemřít.[38] Není schopen snést samotu vítězství v Bohu.

Natanaelovi připadá snadnější ocitovat skeptické úsloví, že z Nazareta nemůže vzejít nic dobrého,[39] než aby uvěřil Filipovu nadšení.

A ani dva učedníci podobně jako Jonáš nechtěli mít problémy. Měli schůzku v Galileji a jdou do Emauz...[40]

Apóštolové také raději věřili tomu, co viděli jejich oči ono ráno ve večeradle, a jak říká evangelium, „pro samou radost tomu pořád ještě nemohli věřit“ (Lk 24, 41). Tady je jádro problému. Cesta bolesti vždycky demoralizuje. Prožije-li lidské srdce porážky, chtělo by si na ně zvyknout, aby se nemuselo divit nebo znovu trpět, kdyby přišly další. Anebo se člověk jednoduše spokojí se stávajícím stavem a nechce další problémy.

Ve všech těchto biblických citacích narážíme na zdráhání. Srdce nechce problémy. Existuje obava, že nás Bůh vyšle na cesty, které nebudeme mít pod kontrolou. Existuje bázeň před Božím navštívením, bázeň před útěchou. Takto dozrává postoj rezignace; horizonty se drolí na míru vlastní bezútěšnosti či kvietismu. Panuje obava z iluze a preferuje se realismus menšího před příslibem většího... a zapomíná se na to, že nejreálnější Boží realismus je vyjádřen příslibem: „Vyjde ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe velký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání“ (Gen 12, 1). Preferování menšího, jež vypadá realističtěji, však už přináší jemnou duchovní korupci, nastává průměrnost a vlažnost (formy zkaženosti) a nastupuje vyjednávání s Bohem podle vzoru první či druhé dvojice lidí. Ve vyznání lítosti při svátosti smíření se prosí o odpuštění hříchů..., ale Pánu se tato sklíčenost duše neodevzdává. Je to pomalá, ale definitivní skleróza srdce.

Duše začíná být spokojena s produkty, které nabízí supermarket náboženského konzumismu. Více než kdy jindy je zasvěcený život jakousi imanentní realizací vlastní osobnosti. Pro mnohé tato realizace spočívá v profesním zadostiučinění, pro

jiné ve výsledku díla, pro jiné v sebezafíbení vyvolané úctou, které se jim dostává. Jiní se zase snaží zdokonalováním moderních prostředků zaplnit prázdnotu, kterou zakouší jejich duše vzhledem k cíli, který kdysi hledali a kterým se nechali oslovovat. Jiní se věnují intenzivnímu společenskému životu: těší se z výletů, dovolených s „přáteli“, velkých hostin a slavností, snaží se, aby jim byla věnována pozornost při každé příležitosti, která zahrnuje jejich přítomnost. Mohl bych pokračovat v popisu dalších případů duchovní korupce, ale – jednoduše vzato – jde o něco mnohem hlubšího, co jsem už pojmenoval jako „duchovní mondénnost“.[41] Duchovní mondénnost jakožto pohanství v církevním hávu. Před tyto muže a ženy, jejichž zasvěcení je duchovně zkorumpované, klade církev velikost svých svatých... kteří dovedli transcendovat každé zdání a kontemplotvat tvář Krista, což z nich učinilo „blázny pro Krista“.[42]

V této lehké zkaženosti tráví život mnozí muži a ženy, redukují tak své zasvěcení na politováníhodný stav, usazují se na břehu rybníka a pozorují – 38 let – jak se pohybuje voda a ostatní se uzdravují...[43] Takové srdce je zkažené.

Někdo možná sní s otevřenýma očima a chtěl by tuto mrtvou část srdce oživit, povšimne si Pánova pozvání... Ale ne, tolik práce, tolik námahy! Naše bída se musí trochu snažit, aby otevřela prostor transcendenci, ale choroba duchovní korupce tomu brání: „Ad laborem indigentia cogebat, et laborem infirmitas recusabat“ (Potřeba nutila do námahy, kterou slabost těžce snášela)...[44] A Pán nás volá neúnavně: „Nebojte se...“ Čeho se nebát? Nebát se naděje.... naděje neklame.[45]

Poznámky:

[35] *Memorial 151.*

[36] *Jdt 8, 9.*

[37] *Jon 1, 1-3.*

[38] *1 Král 19, 4.*

[39] *Jan 1, 46.*

[40] *Lk 24, 13.*

[41] *Duchovní mondénnost (světskost, světáctví) představuje „největší nebezpečí, věrolomné pokušení, které se – záludně – vždycky obrozuje po přemožení všech ostatních a je dokonce těmito vítězstvími živeno“ (De Lubac, op.cit.). Samotný de Lubac jej definuje jako: „to, co se prezentuje prakticky jako vydělení od jiné mondénnosti, ale jejím morálním a také duchovním ideálem je člověk a jeho dokonalost, namísto slávy Páně. Duchovní mondénnost není nic jiného než radikálně antropocentrický postoj. Tento postoj by byl neodpuštělný – ale možný - v případě člověka, který by byl obdařen duchovní dokonalostí, která by nevedla k Bohu. Kdyby tato duchovní mondénnost prostoupila Církev, duchovně ji zkorumpovala a napojila se na samotný její původ, byla by to nekonečně větší pohroma než jakákoli jiná, pouze morální mondénnost. Ještě horší než neblahé malomocenství, které v určitých historických obdobích tak krutě hyzdilo milovanou Nevěstu, když náboženství jakoby umísťovalo pohoršení do své svatyně a reprezentováno zpustlými papeži zatemňovalo Kristovu tvář drahými kameny, líčidly a šperky... Subtilní humanismus je nepřitelem živého Boha a potajmu i nemenším nepřitelem člověka. Může se v nás upevňovat tisícerými úskoky“ (ibidem.)*

[42] *P.H. Kolvenbach SJ, Locos por Cristo, in CIS, XX (anno 1990), 1-2 (63-64), str. 72-89.*

[43] Jan 5, 5.

[44] Sv. Augustin, Tract. 15 in Johannem 17, CCL, 36, 156.

[45] Řím 5, 5.

Z italského *Guarire dalla corruzione*, EMI, Bologna 2013 (španělsky *Corrupción y peccado. Algunas reflexiones en torno al tema corrupción*, Editorial Claretiana, Buenos Aires, 2005), přeložil Milan Glaser

Česká sekce RV

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Gott ist...

Bůh je v nitru duše, a nic, co je v ní, není Mu skryto.

☞ Festwerden...

Upevňování se ve víře a pokračování na cestě zdokonalování patří k sobě neoddělitelně navzájem.

☞ Die Gnade...

Milost, která přebývá v duši, si vírou duchovně osvojujeme. A tím se stává osobním středem ve kterém a kterým přijímáme božskou lásku. Stává se novým výchozím místem, z něhož láska, jako láska Boha a láska tvorů k Bohu nově vyvěrá.

☞ Die Gnade...

Milost chce být přijímána „osobně“. Je voláním Boha k člověku, je klepáním na dveře, které volaný má slyšet a má otevřít... otevírá se Bohu, který do ní vstupuje.

☞ Je naeher...

Čím blíže tvor stojí pravzoru všeho jsoícího, tím dokonalejší je. To, co všemu stvořenému dává bytí a krásu, musí být samo nejvyšší krásou. Bůh je plné bytí, bez nedostatku a chyb.

☞ Je gesammelter...

Čím soustředěněji člověk žije v nitru své duše, tím silnější je vyzařování, které z něj vychází a které ukazuje cestu ostatním. A tím silnější stopu jeho osobní charakteristiky nese to, co ve svobodné vůli koná, té charakteristiky, která je doma v hlubině jeho duše.

☞ Die Seele...

Duše je něco sama o sobě: Je tím, co Bůh do světa vsadil. Je tím, co má jedinečnost, která se vtiskuje do celého života a v něm se rozvíjí.

☞ Liebe ist...

Láska, konec konců, je vydáním svého bytí sjednocení se s milovaným. S Božím duchem, s božským životem, s božskou láskou... to znamená - Bůh sám vyučuje poznávání a láске. To je konáním vůle Otcovy. To, co člověk nejvnitřnější oddaností koná, to, co Bůh požaduje, se stává se božským životem v něm samém. Tak nachází Boha v sobě.

☞ Ich wusste...

Od prvních dnů života jsem věděla, že je nohem důležitější být dobrým než chytřím.

překlad A.S.

Pro volné chvíle

Správný výsledek řešení z ZzF 2013-09:

4	8	1	9	3	6	7	5	2
3	7	5	2	1	8	9	6	4
6	9	2	5	7	4	1	8	3
8	1	6	3	2	9	4	7	5
9	2	3	7	4	5	6	1	8
7	5	4	6	8	1	3	2	9
2	6	8	1	9	3	5	4	7
5	3	7	4	6	2	8	9	1
1	4	9	8	5	7	2	3	6

Nové zadání:

8					5	1	6
							9
			6				
7			3		2		
	6		4		9		
2			1			5	
		8	4		3		
			9		6	7	
	9		2	7	3		5

Slavnosti a svátky

- 4. 10. Pouť v našem kostele sv. Františka z Assisi
- 18. 10. Svátek svatého Lukáše
- 27. 10. **Slavnost posvěcení kostela**
- 28. 10. Svátek svatého Šimona a Judy, apoštolů

LITURGIE

Významné dny

- 1. 10. Mezinárodní den hudby
- 16. 10. Světový den výživy
- 20. 10. Den modliteb za misie

Výroční dny biskupů

3. 10. Mons. Radkovský narození (1939)
 4. 10. Mons. Radkovský svátek
 Mons. Lobkowicz svátek
 Mons. Baxant jmenování biskupem (2008) – 5. výročí
 8. 10. Mons. Baxant narození (1948) – 65 výročí

Setkávání

- ◆ 1. neděle v měsíci ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 3. neděle v měsíci od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 na faře – knihovna, čítárna
- ◆ 2. úterý v měsíci od 14:30 na faře - setkání seniorů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 16:45 na faře - setkání nad otázkami víry
- ◆ 2. pátek v měsíci od 19:00 na faře – promítání nebo křeslo pro hosta
- ◆ 18. v měsíci v 18:00 - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		18:00	+ / + / +
Středa	07:00		
Čtvrtek		18:00	+ / + / +
Pátek		18:00	+ / + / +
Sobota		18:00	Bynov * / ** /

+ / Počínaje letošním obdobím zimního času budou všechny večerní mše svaté **od 17:30**

* / Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:30**

+ / + / Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00**

** / Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle 10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 10. 2013, před 1. nedělí v listopadu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)